

Kettu kulki aidan viertä,
näki tuossa terttusia
rypäleitä roikkumassa,
viiniköynnösten varassa.

Punaturkki, viirusilmä,
katse kiiluen selitti:
”Noita eilen popsin paljon.
Kyllä maistuivat mokomat,
kielen päällä kihelmöivät,
suussa suorastaan sulivat.”

Siinä kotvan kurkotteli,
tavoitteli tassuillansa
makeata maistaaksensa.

Olivat ne korkealla,
ylähällä oksain päissä.
Eipä tarttunut kypälä,
eikä kuono kiinni käynyt.

Siitä suuttui suippokorva,
vihoitteli vihtahäntä:
”Olkoot rauhassa, rusinat,
tuskin kelpaa syötäväksi,
hirveän on happamia!
Etsin maasta marjasia.”